

Všetko nech sa deje...

Suspírium: „Miloval som vás,“ hovorí Hospodin, vy sa však pýtate: „Čím si nám prejavil lásku?“ [...] Keď to uvidíte na vlastné oči, sami poviete: „Veľkosť Hospodina siaha až za hranice Izraela.““ (Mal 1,2.5) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 375 1. verš: „Čas radosti, veselosti...“

Vzdych: „Večer poznáte, že to bol Hospodin, kto vás vyviedol z Egypta, a ráno uzriete Hospodinovu slávu (II Mojž 16,6-7a).“ Amen.

Suma evanjelia: „Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha. Ten, kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska. Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život.“ (I Jn 4,7-9) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 375: 2-3: „Čo sme všetci ľudia hriešni,...“

Vzdych: „Pýtali sa: „Kde je ten práve narodený židovský kráľ? Videli sme totiž na východe jeho hviezdu a prišli sme sa mu pokloniť.“ (Mt 2,2) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Matúša 1. kapitola 18-25. verše: „*S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Skôr však, ako sa zišli, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého. Jej muž Jozef bol však spravodlivý a nechcel ju verejne vystaviť hanbe. Rozhodol sa teda tajne ju prepustiť. Keď o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávida, neboj sa prijať Máriu, svoju ženu. Veď to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo on zachráni svoj ľud z jeho hriechov.“ Toto všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo Pán povedal prostredníctvom proroka: Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel, čo v preklade znamená: Boh s nami. Keď Jozef precitol zo spánku, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a prijal svoju manželku. Nepoznal ju však, kým neporodila syna, ktorému dal meno Ježiš.“*

Modlitba:

Predivný Radca, Mocný Boh, Večný Otec, Knieža Pokoja! Ďakujeme Ti, že tu môžeme byť a že Ti môžeme predniesť všetko, čo chýba v našom živote. Vyznávame svoje hriechy, lebo už tak dávno sme si pred Tebou nekľakli na kolená. Už tak dávno sme Ti nepovedali túžbu nášho srdca a veľkú túžbu našej duše. Ľutujeme, že si nenachádzame čas na Teba, Ktorý si nás stvoril a každý deň na nás dozeráš úpenlivo. Dnes Ti chceme povedať, ako veľmi túžime po zmene, ale naša sila je malá, naša vôľa slabá a naše úsilie akoby žiadne. Nebeský Otče

náš, prosíme, daj nám dnes svoje prisľúbenia. Uskutočni v našom živote seba samého, svoju lásku a vernosť. Na toľko vecí sme už povedali áno, ale v skutočnosti práve Ty chýbaš v našich každodenných chvíľach. Odpusť nám, že sa aj tento rok snažíme vtesnať svoju lásku do jedného dlhého víkendu. A predsa Ťa prosíme, nezavrhní nás pre takýto postoj a daruj nám svoje živé Slovo, aby dlho žilo v nás, skrze nás a okolo nás. Zošli svojho Svätého Ducha, aby sa ten viac než dvetisíc ročný zázrak stal dnes v nás skutočnosťou. Narod' sa dnes, - prosíme -, drahý Pán Ježiš, v srdciach nás všetkých, aby sme uverili, že si prišiel, aby sme mali život. Obdaruj našu bytosť činnou láskou, v ktorej nie sú znakom života prázdne slová, ale skutočné skutky a každodenné skláňanie sa a obracanie sa k sebe navzájom.

Spasiteľ náš, narodený pre nás, vypočuj nás. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 379: „Sláva buď Pánu Bohu v nebi!“

Vzdych: „Blahoslavení, čo zachovávajú právo, čo v každom čase žijú spravodlivo. Kto však plní Božiu vôľu, zostáva naveky. (Žalm 106,3; IJn 2,17b).“ Amen.

Biblický text: Prvý list apoštola Pavla Korinťanom 16. kapitola 14. verš:
„Všetko nech sa medzi vami deje v láske!“

Milí bratia a drahé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Aké blízko stoja pri sebe tieto slovesá: dávať – prijímať; obdarúvať – brať; uctievať – ponížovať; všímať si – očakávať; prepustiť – nútiť; odpúšťať – hnevať sa; dôverovať – podozrievať; cítiť s niekým – uzavrieť sa do ľahostajnosti; veriť – pochybovať. A predsa v sebe nesú tú najväčšiu základnú pravdu, ktorú si malé dievčatko s takou túžbou počíta na lupienkoch margaréty: „Miluje ma, nemiluje ma.“ Dnes všetci túžime po niečom viac. Dnes by sme všetci chceli niečo iné. Dnes, keď sme v Božom chráme, náš život potrebuje smer, ktorý ob stojí aj v každodennosti. Dnes sa cez Božie Slovo pozrime na to, čo je láska, a počas celých sviatkov sa modlíme, aby sme dospeli k veľkej odpovedi, ktorú tak nádherne formuluje Ján, milovaný učeník: „*Boh je láska.*“ (IJn 4,16) Apoštol Pavol píše roztriešteným Korinťanom, že láska je vzájomnosť. Je to puto medzi nami, ktorým vyjadrujeme, čo cítime k druhému. Prečo je pre nás ten druhý človek dôležitý?

Nakoľko cítime jeho neprítomnosť, keď nie je pri nás? Vzájomne na seba pôsobíme. Ranný bozk cestou do školy, objatie uprostred náročných povinností, povzbudivý úsmev, jedno povedané slovo: „Buď šikovný! Myslím na teba! Držím palce!“ To všetko vyjadruje, že si druhého človeka vážime, že je pre nás vzácný a milovaný. Láska je vzájomná. Aby sme lepšie pochopili, čo znamená vzájomnosť, vypočujme si jeden príbeh. Muž sa volal Fleming, bol to chudobný škótsky farmár. Raz, keď sa snažil zaistiť obživu pre svoju rodinu, začul z diaľky volanie o pomoc. Zahodil náradie a bežal k močiaru. Našiel tam vystrašeného chlapca, ktorý bol po pás ponorený v čiernom bahne a márne sa snažil dostať von. Fleming ho zachránil pred dlhou a hroznou smrťou. Na druhý deň sa pred jeho skromnou chatrčou zastavil nádherný koč. Vystúpil z neho vznešený muž – otec zachráneného chlapca. „Chcem ti zaplatiť,“ povedal, „že si zachránil môjho syna.“ Farmár odmietol: „Nič mi nedlžíš, robil som len to, čo bolo správne.“ Vtom sa vo dverách objavil farmárov syn. „Toto je tvoj syn?“ spýtal sa šľachtic. „Áno,“ odpovedal farmár hrdým hlasom. „Dohodnime sa! Dovoľ mi zabezpečiť tvojmu synovi rovnaké vzdelanie, aké dostane môj syn. Ak je podobný svojmu otcovi, určite z neho bude dobrý človek.“ Tak sa aj stalo. Chlapec študoval na jednej z najlepších škôl v Anglicku, neskôr promoval na lekárskej fakulte nemocnice sv. Márie – a čoskoro ho spoznal celý svet. Stal sa ním Sir Alexander Fleming, objaviteľ penicilínu. O mnoho rokov neskôr dostal syn toho istého šľachtica zápal pľúc – a čo mu zachránilo život? Penicilín! A ako sa volal ten šľachtic? Lord Randolph Churchill. A jeho syn? Sir Winston Churchill. Boh rozmýšľal podobne ako tento šľachtic. Požehnané ciele a prisľúbenia ho viedli k tomu, že človeka treba zachrániť. Vytiahnuť ho z hlbokého a smrteľného bahna. Každému svojmu dieťaťu ponúka ten istý dar. Každému dáva tú istú šancu na život. Koná. Koná tak, aby sa človek naplnil láskou. Veď čo vidíme? Dieťa sa nám narodilo. Prichádza medzi nás ako najväčší Boží dar. Toto sa všetko stalo, aby medzi nami všetko bolo prepojené láskou. V láske Ježišovej prebývať a slúžiť. Vianoce sú

naplnením Božej láskyplnej vzájomnosti. Ako poklad dôvery a vernosti. Prichádza ako najjasnejšia Hviezda rannej zory (porov. Zjv 2,28; 22,16), skrze ktorú nebeský Otec hovorí: „Milujem vás!“ Milujem vás, lebo inak konať neviem. Milujem vás, aj keď ste takí, akí ste – ja vás chcem zachrániť. Pôjdem za vami až do konca kraja. Natiahnem za vami ruku, vytrhnem vás, pôjdem s vami, budem pri vás, budem vás chrániť, opatrovať a liečiť. Milujem vás! Každé Božie slovo do nášho života znie: „MILUJEM ŤA.“ Je to vyznanie, ktoré sa nedá vymazať zo srdca človeka. A v každom sviatočnom čase tento nebeský hlas znovu a znovu očarí človeka. Aj tento december prináša niečo Viac, Vznešenejšie a Väčšie. Niečo iné než všedné dni. Nie kapustnica, to nie, veď tú varíme aj inokedy. Nie živý kapor či makovník – tie jeme počas roka tiež. Milý brat, milá sestra: iné je to preto, že je to Božia sklonená pokorná láska, ktorá robí tieto dni výnimočnými. Pavol nás v dnešný deň cez svoje slová napomína: Všimajte si jeden druhého! Žite v láske. Služte s láskou. Boh si teba aj mňa považuje za hodných svojej lásky. A my máme vedome všímať jeden druhého nielen počas sviatkov. Kto zostáva v láske, ten zostáva v Pánovi. Kto zakúsi, aké dôležité je dávať, obdarúvať, odpúšťať, dôverovať, cítiť s druhým, smútiť a radowať sa, prepustiť, veriť tomu, kto kráča pri nás, ten naozaj miluje. Miluje, lebo vie, že aj on sám veľa dostal od druhých, veľa mu bolo vzaté, mnohokrát bol ponížený, boli na neho kladené očakávania, bol nútený do vecí, nosil v sebe hnev, konal podozrievavo, bol ľahostajný, pochyboval, ale bol tu Nieкто, kto pri ňom vytrval. Kto je ten, kto stojí pri tebe až do konca? Kto ňa prijíma takého, aký si? Kto by dal všetko za teba? Je to mama? Verný priateľ? Manžel? Manželka? Rodina? Boh hovorí vo svojom Synovi, Ježišovi Kristovi: „Pozri, takto ňa milujem!“ On je Otec, ktorý na teba nezabudne, ani keby zabudol tvoj otec a tvoja matka. (porov. Iz 49,16) Ježiš je priateľ, ktorý nič nežiada, len hovorí: „Vy ste moji priatelia!“ (Jn 15,14) Neexistuje nikto, kto by mal väčšiu lásku. Nedávno som vypočul rozhovor dvoch mamičiek. Jedna sa len dookola sťažovala: toľko musí upratovať, prať, variť, pred Vianocami nemá čas na

nič, ani na seba. Čo navarí, to sa hneď zje. Nemá v živote žiadnu radosť, len zotročená mechanicky koná. Druhá matka jej ponúkla čerstvo upečenú vianočku. Prvá znovu začala: „Vidíš, mne sa taká nikdy nevydarí! Čo si do nej dala?“ „Nič nové,“ odpovedala jemne matka, „len to, čo mám vo svojom kúzelnom zošite.“ „Ale určite si tam niečo pridala!“ – odvetila. A druhá matka sa usmiala: „Áno. Pridala som veľkú dávku lásky, lebo som vedela, že bude pre môjho manžela a deti.“ A ty – čo pridávaš do svojich každodenných vecí, milý brat, milá sestra? Do toho všetkého, čo nazývaš životom. Čím ochucuješ dni vlastných? Čo sa deje medzi Vami? Deje sa niečo? V láske Božej spolunažívate? Všetko, čo robíš, nech sa deje v láske. Boh vložil do nášho života to najlepšie, toto všetko sa stalo preto, aby vo Vašich srdciach sa rozhojnila Božia milosť preukázaná v Kristovi. Boh dáva zo seba, a to všetko. Zo svojej lásky svojho jednorodeného Syna. Neboj sa, aj tebe dáva ten najväčší dar: svojho jednorodeného Syna. Nič iné nemal, ale to najvzácnejšie nám neodoprel. Všetko, čo máš, môže byť nástrojom lásky v živote druhého človeka. Milujte sa navzájom tou láskou, ktorou miluje Boh. Život je príliš krátky na to, aby nebol plný lásky. Boh je láska. Zostaňme teda v Ňom. Budme rodičmi, ktorý všetko konajú v súlade Božej vernosti. Budme deťmi, ktoré vedia v láske jednať. Zostaňme starými i prastarými rodičmi, ktorí objímajú. Lebo vieme, že lásku nečerpáme odtiaľto zo sveta, ale z neba – tam je tá láska, ktorá *„všetko znáša, všetkému verí, všetko dúfa a nikdy nezanikne.“ (IK 13,7-8)* Je tvoj život presiaknutý láskou Boha, ktorý ti všetko darúva? Spája tvoje každodenné povinnosti láska Božia? Bola to láska Božia, ktorá ťa dnes doviedla až sem. Nech je Pánova láska v tomto svete viditeľná aj v tvojom živote. Pre teba a pre mňa zostúpil Syn na zem. Milý brat, drahá sestra: Pracuj, akoby si nepotreboval peniaze. Miluj, akoby ťa nikdy nezranili. Tancuj, akoby sa nik nepozeral. Spievaj, akoby ťa nikto nepočul. Ži tak, aby si neľutoval nič z toho, čo sa stalo. Nech sa všetko, čo robíš, deje v láske, lebo v Ježišovi je s tebou Pán. On sa stal Emanuelom, Bohom s nami. A ty buď a zostaň verný iba Jemu, aby si mohol

vyznať celou svojou dušou, celým svojím telom, celou svojou silou: všetko, čo robím, pochádza od Pána, ktorý je láska. **Amen.**

Modlitba: „Prikázal som ti predsa: Buď silný a odvážny, nestrachuj sa a nezúfaj! Veď Hospodin, tvoj Boh, bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš.“ (Joz 1,9)

„Hovorím vám: Tak aj v nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebnú.“ (Lk 15,7)

„Bolo pred sviatkami Veľkej noci. Pretože Ježiš vedel, že prišla jeho hodina, aby odišiel z tohto sveta k Otcovi, a preto, že miloval svojich, ktorí boli na svete, preukázal im dokonalú lásku.“ (Jn 13,1)

„Keď som volal k tebe, odpovedal si mi, dodal si mi odvahu a posilnil si ma.“ (Ž 138,3)

„Keď na druhý deň videl, ako Ježiš prichádza k nemu, povedal: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“ (Jn 1,29)

„Ach, Pane, Hospodin, pozri, ty si svojou veľkou mocou a vystretým ramenom utvoril nebesá a zem, tebe nijaký div nie je nemožný.“ (Jer 32,17)

„Všetci, ktorých mi dáva Otec, prídu ku mne, a toho, kto prichádza ku mne, neodožením.“ (Jn 6,37)

„Preto aj toto trpím, ale nehanbím sa, veď viem, komu som uveril, a som presvedčený, že on má moc zachovať, čo mi bolo zverené, až do onoho dňa.“ (II Tim 1,12)

„Pretože si v mojich očiach vzácny, drahý, milujem ťa, ľudí dám namiesto teba a národy za tvoj život (Iz 43,4).“

Modlitba Pánova

Ofera: „Pre nič nebudte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo svojich modlitbách a prosbách (Fil 4,6).“

Požehnanie: „Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spašiť, čo zahynulo (Lk 19,10).“

Pieseň: Chválospev č. 377: „Tichá noc, svätá noc...”